

Turinys

Mikė Pūkuotukas
Draugai įveikia baimę 5

Zuikiai
Pažintis su naktimi 23

Miegančioji gražuolė
Vienaragiai sode. 41

Pelenė
Paskui sūrio kvapą 59

Koko
Pepita ir Dantė skuba į pagalbą 77

Piteris Penas
Vendės nuotykių diena. 95

Undinė
Arielė ir vaiduokliai. III

Karališka drąsa
Netikėta draugystė 129

Gražuolė ir Pabaisa
Pasaka prieš miegą 145

Žaislų istorija
Siaubo istorija 161

Liūtas karalius
Laisvė ir atsakomybė 177

Aukštyn
Krokas vaiduoklis 193

Ledo šalis
Karališkas pižamų vakarėlis 209

Bembis
Krintančios žvaigždės 225

Peliuko Mikio klubas
Nepavykusi iškyla 241

Dama ir Valkata
Geriausia auklė 257

Vieną nuostabią saulėtą dieną Storulis žaidė lauke. Šuoliuodamas per mišką jis susitiko savo draugą oposumą.

– Sveikas! – tarė Storulis. – Gal norėtum pažaisti?

Oposumas plačiai nusižiovavo.

– Skamba viliojančiai, bet aš ruošiuosi nusenūsti, – mieguistu balsu sumurmėjo jis. – Gal kitą kartą, gerai?

– Gerai, – sutiko Storulis ir nustraksėjo tolyn.

Jiedu jau kurį laiką draugavo ir Storulis pastebėjo, kad oposumas dieną dažnai snūduriuoja. Zuikučiui buvo nesuvokiama, kaip miegas gali būti geriau už žaidimus.

Vėliau Storulis paklausė tėčio:

– Kodėl oposumas visada toks mieguistas?

Pyplys įvirto į Pelenės kambarį ir susijaudinęs
sušuko:

– Pelenyte! Pelenyte! Daržinėje atsirado nauja pelytė
vardu Greta! Ar ji gali su mumis gyventi?

Pelenė nusišypsojo savo draugui peliukui.

– Žinoma! – tarė ji. – Rūmuose užtenka vietos visiems gyvūnėliams.

Pelenė mylėjo peliukus. Dar gyvendama su pamote ji gelbėjo juos nuo
katino Liuciferio. Dabar mažieji bičiuliai gyveno su ja rūmuose.

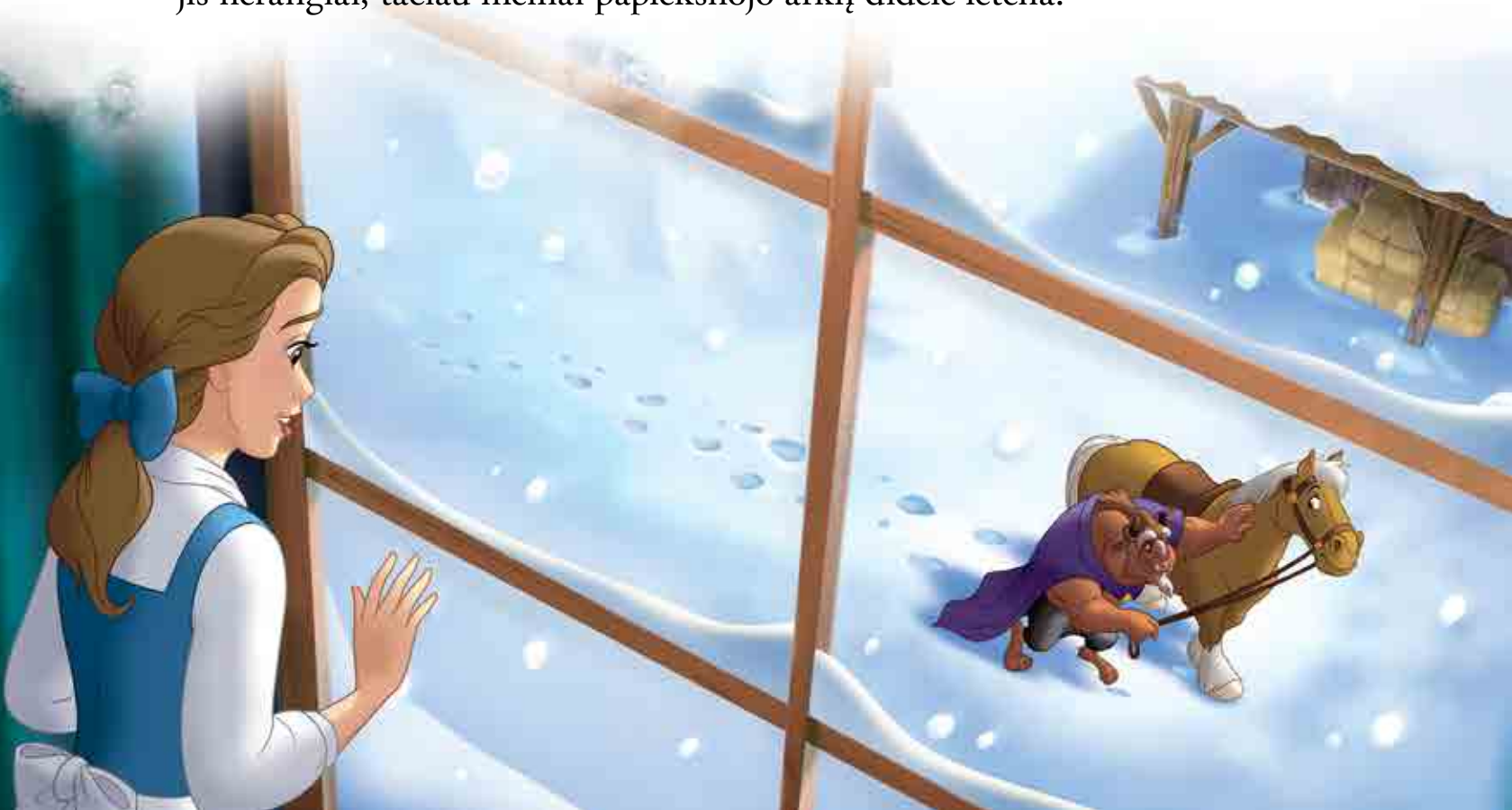
Pelenė su peliukais ėmėsi darbo. Jie troško, kad naujoji draugė jaustųsi rūmuose kaip namie.

Peliukai sumeistravo Gretai mažutę lovelelę ir prikimšo čiuzinį pienių pūkais iš rūmų vejų. Tuo metu Pelenė siuvo Gretai naujus drabužėlius. Vėliau Pyplys iš siūlų ritės padarė naktinę spintelę.

– Greta galės miegoti kaip kūdikis! – džiaugėsi jis statydamas ant spintelės vazelę su gėlėmis.

Už Pabaisos pilies jau leidosi saulė. Pro langą matėsi šalčio ir sniego sukaustytas pasaulis, tačiau pilyje Gražuolei buvo šilta ir jauku. Pirmą kartą čia atvykusi ji nė už ką nebūtų patikėjusi, kad tai įmanoma. Bet dabar Gražuolė mėgavosi gyvenimu pilyje. Pasnigus ji daug laiko praleisdavo lauke jodinėdama ant žirgo Filipo, vaikščiodavo ir netgi surengė sniego mūšį su Pabaisa.

Gražuolė stebėjo pro langą, kaip Pabaisa veda Filipą į arklides. Stabtelėjęs jis nerangiai, tačiau meiliai paplekšnojo arklį didele letena.

Staiga atskubėjo Švirkšlys.

– Gražuole, Gražuole! –

šaukė jis. – Metas

skaityti pasaką!

– Ramiau, Švirkšly, –

sudraudė ponias

Virdulienė riedėdama

paskui sūnų. – Turi

palaukti, kol Gražuolė

pati pasisiūlys paskaityti

tau pasaką. Galbūt ji

pavargusi ir nori miego.

– Aš pasiruošusi, – šypsodamasi atsakė Gražuolė. Ji buvo pratusi skaityti naujiesiems draugams pasakas prieš miegą ir laukdavo to visą dieną. – Eime į biblioteką.

– Valio! – sušuko Švirkšlys išlėkdamas iš kambario.

Nuklydęs toli nuo namų Simba sutiko Timoną ir Pumbą.

– Ar viskas gerai, jaunuoli? – susirūpino Timonas.

– Manau, kad taip, – atsiduso Simba.

Timonas ir Pumba matė, kad mažasis liūtukas sutrikęs, pavargęs ir liūdnas. Jie pakvietė Simbą keliauti drauge.

Timonui ir Pumbai patiko lengvas gyvenimas – jokių problemų, jokių įsipareigojimų.

